

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

De Apostatis, Et Reiterantibus Baptisma. Titvlvs IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

Si qui autem de predictis postquam fuerint deprehensi...

LIBERTAS AD OMNIBUS... CAP. XVI.

Idem. In illis a se noverint a debito fidelitatis homini...

DE SCHISMATICIS [ET b ORDINATIS AD RES.] TITVLVS VIII.

CAP. I. In his sunt ordinati, beneficiarum collationes, & ecclesiastica...

Ordinatus a predecesore e nos. [1 & 7.] Ordinatio...

CAP. II. Ordinatus a schismatico, ab officio est repellendus...

Innocentius III. Insuper in Archiepiscopo.

Præterea a clerici, qui relicto ordine clericali & habitu...

DE APOSTATIS, ET REITERANTIBVS BAPTISMA. TITVLVS IX.

CAP. I. Apostatus, qui dimisso habitu & tonsura...

Alexander III.

Præterea a clerici, qui relicto ordine clericali & habitu...

CAP. II. Apostatus, qui relicto ordine clericali & habitu...

Innocentius III. Monachus in apostasia ordinatus, non potest...

Idem Archiepiscopo Lugdun. i

a Ca. 3. eod. tit. in 1. comp. & post Concil. Lat. par. 26. ca. 2.

b videntur. c Cum eod. tit. in 3. comp. d Idem sicut...

xxx 2

Idem Abbati S. Genovefe. Ex literarum a tuarum tenore perpendimus, quod...

[1 & 7.] Quia ergo tua nos duxit prudentia consulendos, qualiter...

CAP. III. Infamatus de apostasia, compellitur se purgare.

Innocentius III. Tunc c fraternitati & infra. Super secundo articulo...

CAP. IV. Baptizati, alterius fella vel fidei ritus demittere compelluntur.

Idem d in Concilio generali. Quidam (sicut accepimus) qui ad sacri undam...

CAP. V. Apostata in carcerari & affligi possunt, ut habitum restituant.

Honorius III. Archiepiscopo Turon.

A Nobis f expetit tua frat. edoceri, quid de Apostatis...

Ad quod tibi breviter respon. quod tales (si volueris)...

CAP. VI. Monachus in apostasia ordinatus, non potest sine dispensatione...

Idem Archiepiscopo Lugdun. i

a Ca. 3. eod. tit. in 1. comp. & post Concil. Lat. par. 26. ca. 2.

b videntur. c Cum eod. tit. in 3. comp. d Idem sicut...

xxx 2

Constitutioni a tunc breviter respondemus, quod monachus aliquem sacrum ordinem in apostasia recipiens, quantumlibet suo fuerit reconciliatus Abbati, & receperit penitentiam, absque dispensatione Rom. Pontifici ministrare non poterit in ordine sic suscepto.

DE HIS, QUI FILIOS OCCIDUNT. TITVLVS X. CAP. I.

Mulier occidens fratre filium, debet perpetuo in monasterio penitere, si tamen timetur de innocentiis, datur, vel saltem non denegare sibi licentia nubendi.

Alexander III. Tornacen. Episcopo.

Veniens h ad nos M. mulier lachrymabili nobis confessione monstravit, quod cum de quodam filium genuisset, & ille tibi sepe turgido vultu improperasset, quod filius ejus non esset, ipsa iracundie calore ducta, eundem filium interfecit: [1 & 7.] Mandamus, quatenus eam labores inducere, ut ad aliquod monasterium transeat, in quo peccata sua perpetua penitentia deploret. Si autem (repugante carnis fragilitate) ad hoc induci noluerit, ei licentiam in domino nubendi tribuas: quia tutius nobis videtur, ut in domino nubat uni soli, quam in honeste multos admittat.

[1] Quo comperio cenae Flaudrensis, eam totam terram usque ad septennium abjurare coegit, nisi de vestra licentia remaneret. Cumq; se nostro aspectui presensisset, & quod cum vicium accepisset Hierosolymam presertim nobis asserit sua proposuit, & nos eam qua in partibus illis presertim sua non posset esse utilis, sed damnosa, a Hierosolyma itinere revocantes, ipsam s. t. duximus remittendam: presertim ubi auit.

CAP. II.

Mulier occidens filium, propter hoc a viro separari non debet, sed alia penitentia sibi imponitur.

Lucius III. Parisien. Episcopo.

Intelleximus e, quod M. mulier filiam parvam furor accensa discolico iugulavit, propter quod Dominus terra maritum eius ipsam compulsi abjuravit. Quia vero illum alios habere filios intimasti: mandamus, quatenus super hoc provideas, quod sui sceleris poenitentiam huius, & saluti ejus ac filiorum per tuam providentiam consulatur: & non obstante juramento, quod a viro dictus dominus proponitur extorsisse, eam (sicut expedire videris) eidem viro restituas, ita quod filios suos liberare possit & pacifice gubernare.

CAP. III.

Se summus, poenitentiam parentum, circa quos peccata reperiuntur, opprobrat.

Idem.

Definantibus a autem, qui mortui reperiuntur cum patre & matre, & non apparet, utrum a patre vel a matre oppressus sit ipse vel suffocatus, vel propria morte defunctus, non debent inde securi esse parentes, nec etiam sine poena: sed tamen consideratio debet esse pietatis, ubi non voluntas, sed eventus mortis causa fuerit, si autem eos e non latet ipsos interfectores esse, scire debent se graviter deliquisse. Quidam autem penitentiam trium annorum judicant esse debere, quorum unum peragant in pane & aqua.

a Vide pra aliu Henricum Boch. & Hofsten precedenti c. citatum. b C. i. ed. tit. in 1. comp. & post Conc. Lat. sub Alex. III. p. 30. c. 12. vide Hist. hinc summa. c C. 2. ed. tit. in 1. comp. & post Conc. Lat. p. 30. c. 23. d Canon. ed. tit. in 2. comp. e Vocab. ecci. deest in quibusdam exemplaribus.

DE INFANTIBUS, ET LANGUIDIS POSITIS. TITVLVS XI. CAP. I.

Infans expositus a patre vel alio ex consensu, si non habente, hoc ipse a patre postulare liberatur, si non habente, hoc ipse a patre postulare liberatur. Item si pater liberet, quod ob predictum casum liberatus a demerito patris. Et idem juru est in predictis languidis expositis, cum in situ, vel si in alimonia demerito patris, si tamen, qui praedictam praesertim, nullum jus in eis recipiant.

Gregorius IX.

Si a patre live alio sciente ipse aut ritum habens, (relegato pietatis officio) infans expositus cum hoc ipso a postulare fuit pater liberatus. Et hoc casu in ingenuitatem liberetur, & si in libertatem eripitur, quod de predictis expositis cum languidus expositi fuerint, vel si alio modo in impie negari contigerit, est dicendum, quod non suscipiant, non possunt propter hoc in causa postulare jus aliquod vindicare.

DE HOMICIDIO & VOLUNTARIO CASUALI. TITVLVS XII. CAP. I.

Homicida incorrigibilis debet deponi, & rati vasa facere monari.

In Exodo 2.

Si quis per induriam & occiderit proximum, & per infidias: ab aliam meo occidet eum, & ratiatur.

CAP. II.

Poenitentiam occidens latronem ubi si poenitentiam fuerit, alter liberare se non poterit, non tamen poenitentiam, nisi ad cautelam.

Ex poenitentibus Romano.

Interficii furem aut latronem, ubi compuncti fuerat absque occisione: quia ad imaginem Dei est homo, dies non in terra ecclesiam: & lancea vestri ab eccis & positus qui interdicti sunt. & deo, quod equitatu, illos supradictos dies abdicata. In terra tem & quinta feria & sabbato, aliquo genere tantum, vel cleribus, pomis, & parvis pisciculis, ut non dicitur cervisia utere temperate. Si autem liberando, te tuaque liberando huiusmodi diebus interdicti si aliquo sejunare volueris, huiusmodi imagem Dei) si aliquo sejunare volueris, huiusmodi tibi: & eleemolynam fac largier. Si Prebiter eadem f fecerit, non deponatur: tamen quantum poenitentiam agat.

CAP. III.

Non occidit sui dicitur sine culpa, sed nullum poenitentiam super Exodo.

Si perfodiens h inventus fuerit fur, & poenitentiam stitius fuerit, non est illi homicidium imputandum. Si autem oritur sol super eum, reus erit. Homicidius ergo non pertinere ad eum homicidium, si fur poenitentiam occidatur: si autem dicitur fur, & homicidium pertinere. Hoc est enim quod ait: Si occiderit super sol, & c. quia poterat diligeret, quod ad homicidium non ad occidendum venisset: & inter non debet poenitentiam.

a In Cod. Barb. De infantibus languidus, & postquam in Cod. Barb. Nam etiam in hoc casu, & c. Vbi non dicitur de reform. c. 7. d Exod. c. 21. e C. 2. ed. tit. in 1. comp. & post Conc. Lat. p. 30. c. 23. f vide Bernard. Dicit in praedictis casibus, & verba in Cod. ed. tit. in 1. comp.